

Arrest

nr. 94 948 van 11 januari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 7 juni 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 mei 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 december 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat M.-C. WARLOP verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Iraakse nationaliteit en bent u op 31 december 1995 in Kirkoeq, Tammim geboren en bent u dus minderjarig. U zou een soenniet van Koerdische origine zijn. U woonde het grootste deel van uw leven in de Askari wijk te Kirkoeq. Ten tijde van het oude regime van Saddam Hussein werd u samen met uw familie verdreven en woonden jullie gedurende een jaar in Hawler (Erbil), na de val van het regime keerden jullie terug naar de Askari wijk te Kirkoeq. U bent tot het tweede middelbaar naar school geweest. Uw vader was zowel voor als na de val militair. Momenteel is hij naqib bij het Iraakse leger. Op 11 juli 2011 ontving uw vader een dreigbrief van de Naqasbandi groepering. Sindsdien woont u samen met uw moeder, broer en zus bij uw oom. Uw vader bleef werken op de legerbasis. Op 6 oktober 2011 verliet u Irak. Op 17 oktober 2011 bent u in België

aangekomen waar u op 18 oktober 2011 asiel aanvraag. Later vernam u van uw vader dat het huis van uw oom waar uw moeder, broer en zus verbleven getroffen werd door een explosie op 21 maart 2012. U hebt er sindsdien geen idee van waar uw moeder, broer en zus verblijven. Uw vader werkt nog steeds op de legerbasis.

Ter staving van uw asielverzoek legt u volgende originele documenten voor: uw nationaliteitsbewijs (dd. 10/2/'10), een dreigbrief en een aangifte van de politie. Van deze twee laatste documenten legt u tevens de Nederlandse vertaling voor. Op het einde van het gehoor legde uw voogd nog een nota en een bundel met algemene informatie over de toestand in Irak en Irak voor.

B. Motivering

Er dient, na uw gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS), te worden opgemerkt dat u noch aannemelijk hebt gemaakt uw land van herkomst te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals begrepen onder de conventie van Genève, noch aannemelijk hebt gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming en wel om volgende redenen.

Vooreerst dient door het Commissariaat-generaal te worden vastgesteld dat u uw vluchtmotieven linkt aan het werk van uw vader. Echter, uw verklaringen omtrent de **werkzaamheden** van uw vader kunnen allerm minst overtuigen. Zo is het opmerkelijk te moeten vaststellen dat u niet weet welke rang uw vader had voordat hij naqib werd, noch welk insigne bij die vorige rang hoorde. U weet ook niet tot welke eenheid hij behoort, noch wat de functie van zijn eenheid is. U hebt er evenmin een idee van over hoeveel personen uw vader de leiding heeft. Bovendien kunt u niet zeggen hoe de overste van uw vader heet. U weet niet hoe de Amerikanen met wie hij samenwerkte, heetten of tot welke eenheid deze behoorden. U kunt zelfs geen enkele naam van een collega van uw vader benoemen. Evenmin kan u voorbeelden geven van collega's van uw vader die ook problemen ondervonden omwille van hun werk. Tenslotte kunt u ook niet antwoorden op de vraag hoever de legerbasis van uw vader gelegen is van waar u woonde (CGVS p.6-7, 14). Dergelijke vage verklaringen over het werk van uw vader, kunnen niet overtuigen. U kan bovendien geen bewijssukken voorleggen van de werkzaamheden van uw vader (CGVS p. 10). Aangezien u uw vluchtmotieven linkt aan het werk van uw vader waarover u dergelijk weinig overtuigende verklaringen aflegt, rijzen er ernstige twijfels over deze vluchtmotieven.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat volgens uw verklaringen **uw vader nog steeds werkt bij het Iraakse leger**. U verklaart zelfs dat het goed met hem gesteld is (CGVS p.7). Hoewel men ermee bedreigd had dat hij en zijn familie zouden worden uitgemoord, zou hij niet gestopt zijn met zijn werk, naar eigen zeggen omdat hij dit zo graag doet. Indien uw vader en zijn gezin dit dreigement werkelijk ernstig zouden hebben genomen, is het evenwel onbegrijpelijk dat uw vader gewoon verder zou gewerkt hebben, temeer daar dit werk precies de aanleiding vormde voor de persoonlijke bedreigingen die hij had ontvangen. Er dient tevens te worden vastgesteld dat uw vader afgezien van die ene dreigbrief nooit op een andere manier bedreigd werd. Na die dreigbrief heeft niemand nog iets gehoord of gezien in verband met die Naqashbandi groepering. U verklaart bovendien persoonlijk nooit problemen te hebben ondervonden (CGVS p.12-13). Dat u dan een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie hoeft te koesteren omwille van zijn werkzaamheden is dan ook weinig aannemelijk.

Voorts blijft u betrekkelijk vaag wat betreft de **organisatie** Naqashbandi, die verantwoordelijk zou zijn voor de vermeende vervolgingsfeiten. Zo is het bevreemdend te moeten vaststellen dat u zelfs niet weet welke religie of doel de genaamde Naqashbandi organisatie nastreeft. Ook hebt u geen idee wie hun grote leiders of verantwoordelijken zijn. U weet evenmin of uw vader ooit leden van die groepering gearresteerd heeft. Bovendien hebt u niet geprobeerd hier meer over te weten te komen (CGVS p.12-13). Indien u werkelijk persoonlijk vervolgd zou zijn door deze organisatie en als gevolg hiervan naar Europa zou zijn gevlucht, mag toch verwacht worden dat u hierover meer zou proberen te weten te komen. Dat u nog jong bent, doet hieraan geen afbreuk.

Er moet ook worden opgemerkt dat de **explosie** van het huis van uw oom waarvan u melding maakt, niet voldoende kan overtuigen als zou u zelf een gegronde vrees voor vervolging hoeven te koesteren. U blijft immers redelijk vaag wat deze gebeurtenis betreft. Zo weet u niet of er toen ook andere huizen werden geraakt door de explosie. U weet evenmin welke explosieven gebruikt werden en u hebt hier ook niet naar geïnformeerd. U vermoedt weliswaar dat de ontploffing gebeurde omdat uw vader zijn werk bij het leger niet stopzette, maar u geeft toe dat u niet met zekerheid kunt zeggen dat het wel degelijk diezelfde groepering van Naqashbandi was die hiervoor verantwoordelijk was (CGVS p.8). U hebt er geen idee van of uw oom zelf eventueel voor die explosie al problemen ondervond en u hebt ook nagelaten hiernaar te informeren (CGVS p.14). Er kan dus worden geconcludeerd dat het weinig aannemelijk is dat deze vermeende gebeurtenis te linken is aan de dreigbrief die uw vader

eerder ontving, temeer daar deze een achttal maanden eerder was verstuurd. Bovendien legt u wat deze gebeurtenis betreft geen bewijsstukken voor.

Bovenstaande elementen laten het CGVS niet toe te concluderen dat u in Irak een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie hoeft te koesteren. Bijgevolg kan de status van vluchteling u niet worden toegekend.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Kirkook in de provincie At-Ta'mim in Centraal-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Kirkook te worden beoordeeld.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Kirkook in de provincie At-Ta'mim wordt continu opgevolgd. Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Irak en meer in het bijzonder ook in Kirkook merklijk verbeterd is. Het aantal veiligheidsincidenten en het aantal burgerslachtoffers in Kirkook is gedaald. Verder wordt duidelijk vastgesteld dat er een verschuiving is van het type geweld dat nog voorkomt. Het geweld dat specifiek gericht wordt tegen bepaalde beroepsgroepen is gestegen terwijl het geweld tegen bepaalde minderheden oa. tegen de Christenen blijft voortduren. Naast de evolutie naar meer doelgericht geweld, wordt vastgesteld dat het terroristisch geweld is afgenomen en meer evolueert naar crimineel geweld. Slechts sporadisch werden nog grootschalige bomaanslagen gepleegd in Kirkook. De belangrijkste aanslagen werden gericht tegen de Iraakse veiligheidsdiensten. Het risico om met geweld geconfronteerd te worden is voor het merendeel van de burgers die in Kirkook leven, verminderd. Voor bepaalde groepen blijft de situatie wel risicovol oa. voor de leden van de Iraakse veiligheidsdiensten en ook voor religieuze minderheden oa. de Christenen. Ze zijn ofwel het slachtoffer van doelgerichte aanslagen ofwel doelgericht geweld tegen individuen. Het doelgericht geweld tegen individuen wordt vooral gepleegd tegen leiders van bepaalde beroepscategorieën oa. politieke leiders, rechters, leiders van Sahwa, leiders van de veiligheidsdiensten en overheidsambtenaren met een hoog profiel (zie bijgevoegde SRB " De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak- Ninewa/Kirkook dd. 5 januari 2012).

De laatste Amerikaanse troepen hebben op 18 december 2011 het Iraaks grondgebied verlaten. Sinds het vertrek van deze Amerikaanse troepen werden oa. in Bagdad enkele zware aanslagen gepleegd. In Kirkook is sinds het vertrek van de Amerikanen echter geen sprake van een uitzonderlijke opflakking van het geweld. Actueel zijn er dan ook geen redenen om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in Kirkook subsidiaire bescherming toe te kennen.

Hoewel de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Kirkook nog steeds problematisch is, is er actueel geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld in het aan de gang zijnde conflict in Irak en meer bepaald in Kirkook dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid in Kirkook aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2,c) van de vreemdelingenwet.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie in Kirkook blijkt dat er sporadisch zware aanslagen worden gepleegd doch dit is geen situatie van "open combat". De algemene veiligheidssituatie is reeds geruime tijd merklijk verbeterd. Het terroristische geweld is afgenomen en meer geëvolueerd naar crimineel geweld. Verder is het geweld doelgericht van aard en viseert het bepaalde beroepsgroepen en minderheden. Er wordt echter actueel geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld in Kirkook is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt.

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken, Nederland) blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in Kirkook, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie

gekomen dat er voor burgers uit Kirkook actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Kirkook aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

*Wat de **documenten** die u voorlegt betreft, dient te worden vastgesteld dat deze bovenstaande appreciatie niet kunnen wijzigen. Uw nationaliteitsbewijs (dd. 10/2/'10) is enkel een aanwijzing voor uw identiteit en herkomst, dewelke hier sowieso niet ter discussie staan. De dreigbrief en de aangifte van de politie voegen ook niets toe aan uw asielrelaas, aangezien deze slechts enige bewijswaarde hebben indien ze ondersteund worden door geloofwaardige en coherente verklaringen, hetgeen hier niet het geval is. De nota en de bundel met algemene informatie over de toestand in Kirkook en Irak toont geen persoonsgerichte vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aan.*

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker beroept zich in een eerste middel op een schending van artikel 1 A (2) van het Verdrag van Genève en op een schending van de artikelen 48/3, §2, §4 e) en §5, 48/5, 57/7ter en 62 van de vreemdelingenwet. Eveneens beroept verzoeker zich op een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de motiveringsplicht als algemeen rechtsbeginsel.

Verzoeker voert aan dat hij geboren is in Kirkook in 1995, maar dat hij niet weet welke dag en welke maand, terwijl verweerder schrijft dat verzoeker op 31 december 1995 geboren is.

Daarnaast stelt verzoeker: *“Vooreerst dient door het CGVS te worden vastgesteld dat hij zijn vluchtmotieven linkt aan het werk van zijn vader. Nochtans wordt hij duidelijk toegegeven dat de meningen van zijn vader gevolgen voor de verzoeker kunnen hebben. (...) (H.) heeft goed de redenen van dreigbrief uitgelegd die aan zijn vader en daarbij, aan de hele familie is gericht. Hij wordt derhalve niet uitgesloten dat, als zoon, hij eveneens dreigt om slachtoffer van vervolgingen te zijn.”* Verweerder beweert dat verzoekers verklaringen betreffende de werkzaamheden van zijn vader niet overtuigend zijn. Verzoeker stelt daarentegen dat het normaal is dat een jongere van 16 jaar niet alle informatie betreffende het werk van zijn vader binnen het leger kent. Bij onderzoek van het gehoorverslag kan men vaststellen dat verzoeker de belangrijkste elementen heeft gegeven. Verzoeker citeert zijn verklaringen in het gehoorverslag.

Verzoeker verwijst tevens naar zijn verklaring in het gehoorverslag dat zijn vader nooit over zijn werk aan verzoeker verteld heeft. Bijgevolg is het duidelijk dat verzoeker niet op alle vragen kan antwoorden. Maar dit betekent niet dat de antwoorden van verzoeker niet als overtuigend beschouwd moeten worden. Verzoeker voegt hier nog aan toe dat hij afkomstig is uit een patriarchale cultuur waar kinderen en zelfs jongeren geen vragen mogen stellen aan de vader.

Verzoeker voert bovendien aan dat dezelfde opmerkingen kunnen worden gemaakt met betrekking tot verzoekers vader die ondanks de bedreigingen blijft werken, alsook met betrekking tot de Naqashbandi-groepering en de explosie. Betreffende het werk van zijn vader, wijst verzoeker erop dat zijn vader zich in de kazerne meer beschermd en beschut voelt tegen de bedreigingen. Betreffende de Naqashbandi-groepering stelt verzoeker dat van een jongere van 16 jaar niet mag verwacht worden dat hij alles van deze groepering bestudeert. Het belangrijkste is dat verzoeker heeft gezegd dat het terroristen zijn. Betreffende de explosie kan verzoeker niet worden verweten niet te weten welk explosief werd gebruikt.

2.2.1. De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 62 van de vreemdelingenwet en 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Uit de bewoordingen van het verzoekschrift kan afgeleid worden

dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.4. Verweerder merkt in de bestreden beslissing terecht op dat verzoekers verklaringen aangaande de werkzaamheden van zijn vader weinig overtuigend zijn (gehoor CGVS, p. 5-6). Het argument van verzoeker dat een 16-jarige niet alle informatie over het werk van zijn vader kan kennen, is geen voldoende verklaring. Wanneer verzoeker zijn vluchtmotieven linkt aan het werk van zijn vader, mag immers verwacht worden dat verzoeker ook een gedegen kennis van het werk van zijn vader bezit. Ook kan verzoekers verwijzing naar de patriarchale cultuur in zijn regio van herkomst niet volstaan als overtuigende verklaring voor de gebrekkige kennis van de werkzaamheden van zijn vader. Hetzelfde geldt overigens voor verzoekers zeer summiere kennis van de Naqashbandi-groepering (gehoor CGVS, p.12-13). Van verzoeker kan worden verwacht dat hij zich informeert omtrent het werk van zijn vader en de actor van vervolging gelet op de impact die werd veroorzaakt op verzoekers leven.

Verzoeker linkt de aangevoerde vrees voor vervolging aan de aan zijn vader gerichte dreigbrief van de Naqashbandi-groepering. Uit zijn verklaringen, zoals terecht aangehaald in de bestreden beslissing, blijkt echter dat er zich gedurende een achttal maanden na het verzenden van voormelde dreigbrief geen problemen hebben voorgedaan voor verzoeker noch voor verzoekers familie. Bovendien heeft niemand nog iets van de Naqashbandi-groepering gehoord of gezien (gehoor CGVS, p. 12-14).

Een achttal maanden na het verzenden van de dreigbrief aan verzoekers vader en gedurende verzoekers verblijf in België, verneemt verzoeker van zijn vader dat er een explosie heeft plaatsgevonden aan het huis van verzoekers oom, waar zijn moeder, broer en zus verblijven. Verzoeker kan echter geen bewijs voorleggen van deze gebeurtenis (gehoor CGVS, p. 14). Daarnaast kan verzoeker weinig feitelijke elementen aanbrengen over de explosie noch aantonen dat de Naqashbandi-groepering achter de explosie zat (gehoord CGVS, p. 8). Tevens kan verzoeker geen verdere inlichtingen geven omtrent de huidige verblijfplaats van zijn moeder, broer en zus, behalve dat zij de provincie Kirkook verlaten zouden hebben (gehoor CGVS, p. 14). De door verzoeker aangehaalde patriarchale cultuur die verhindert dat kinderen en jongeren aan hun vader vragen mogen stellen, kan niet worden weerhouden als overtuigende verklaring voor het niet-uitwisselen van informatie tussen familieleden in een levensbedreigende situatie.

Verweerder merkt tenslotte terecht op dat verzoekers vader nog steeds zonder problemen zijn werkzaamheden bij het Iraakse leger verder zet. In het licht van de ontvangen dreigbrief en de vermeende explosie aan het huis van verzoekers oom wijst dit erop dat de bedreiging door verzoekers vader niet ernstig wordt genomen (gehoor CGVS, p. 7). Aangezien verzoeker zijn vrees voor vervolging

linkt aan de werkzaamheden van zijn vader, is verzoekers vrees voor vervolging omwille van deze dreigbrief dan ook niet aannemelijk.

Kritiek op de vaststelling inzake verzoekers vastgestelde geboortedatum kan niet leiden tot een andere oordeelsvorming.

Gelet op het voorgaande kan de aangevoerde schending van artikel 57/7ter van de vreemdelingenwet evenmin worden aangenomen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.1. Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus stelt verzoeker in een tweede middel, waar hij de schending aanvoert van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, dat hij in de onmogelijkheid is om terug te keren naar Irak omdat hij verschillende redenen heeft om een onmenselijke behandeling te vrezen, alsook dat hij het oneens is met de conclusie van verweerder in dit verband. Verzoeker voert met name aan dat verweerder zijn bronnen in zijn beslissing op onvolledige wijze aanhaalt.

2.3.2. Gelet op de sub 2.2.4. gedane vaststellingen kan op basis van verzoekers verklaringen niet worden besloten tot het bestaan in zijn hoofde van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Waar verzoeker verwijst naar de landeninformatie, toegevoegd aan het administratieve dossier, moet worden vastgesteld dat uit die landeninformatie blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in verzoekers regio van herkomst aanzienlijk verbeterd is en dat het aantal veiligheidsincidenten en burgerslachtoffers in Kirkook is gedaald. Verzoeker voert, niettegenstaande hiertoe de mogelijkheid werd gegeven, geen concrete noch objectief gefundeerde elementen aan ter weerlegging of ontkrachting van voormelde vaststellingen. Verzoeker komt derhalve niet in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf januari tweeduizend dertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS